

цы, то лесно ще разберемъ всяко мѣсто отъ Св. Писаніе за исповѣданіе-то.

Ученіе на Св. Писаніе.

Исповѣданіе-то въ Св. Писаніе нѣкога значи исповѣданіе на Христіанскѣ-тъ вѣрѣ или исповѣданіе на Исуса Христа прѣдъ человѣцы-тъ. Така Христосъ казува: “Който *мя* исповѣда прѣдъ человѣцы-тъ, и азъ ще го исповѣдамъ прѣдъ Отца моего, който е на небеса-та: а който ся отхвърли отъ мене прѣдъ человѣцы-тъ, и пр. (Мат. 10; 32, 33: Лук. 12; 8, 9). Нѣкои духовници криво тълкуватъ тия стихове като учяхъ народъ-тъ че Христосъ казува: Който не исповѣда грѣхове-тъ си прѣдъ человѣцы-тъ, (т. е. прѣдъ духовници) азъ не ще да го исповѣдамъ прѣдъ Отца моего. Но значеніе-то Христово е съвсѣмъ друго. Той казува тия думы за себе си. “Който *мя* исповѣда,” “Който ся отхвърли отъ мене.” Подобно на това е значеніе-то на думы-тъ Павловы “Съ уста-та ся исповѣдува за спасеніе” (Рим. 10; 10). Това е исповѣданіе-то на Исуса Христа прѣдъ свѣтъ-тъ, както е явно отъ 9-ый стихъ на сѣщѣ-тъ глава: Ако исповѣдашь *Господа Исуса съ уста-та си* и пр. *ще ся спасешъ.*” Отъ това значеніе на исповѣданіе произлѣзе въ третій-тъ и четвъртый-тъ вѣкъ дума-та *исповѣдникъ*, и значаше чловѣкъ, който дързновенно исповѣда Христа прѣдъ мѣчители-тъ, ако и да не